

Boogerd moet wennen aan nieuw leven

De benen stil

Michael Boogerd is sinds vorig jaar **wielrenner in ruste**. Hij mist het afzien, maar **geniet nu meer** van het leven. “Ik ben een kilootje of acht aangekomen.” De Hagenaar over het leven na de fiets, **sportsponsoring** én zijn liefde voor **de Amstel**.

Tekst: Evert Visser **Beeld:** Hollandse Hoogte, ProShots

Wat Boogerd tegenwoordig doet? Hij verzorgt regelmatig lezingen, voordrachten en presentaties over wielrennen in het algemeen en zijn carrière. Daarnaast gaf hij deze zomer tijdens tv-uitzendingen over de Tour de France enkele keren commentaar en woonde hij de Olympische Spelen bij. “Ik maakte in Peking voor de Rabobank filmpjes, ‘dagboekjes’ waaruit bleek hoe ik de Spelen beleefde. Heel leuk om te doen.” Ook organiseerde Boogerd onlangs - samen met de organisatie van de Amstel Gold Race - de toertocht Boogie's extreme (vernoemd naar zijn koosnaam Boogie). Deze werd 14 september verreden op de Cauberg. Alle fietstoeristen die het aandurfden, deden eraan mee. Boogerd “ziet wel” wat er verder op zijn pad komt. “Wellicht een vaste baan.” Maar veel haast lijkt hij daarmee niet te hebben. Op de fiets had hij dat wel. Altijd die onrust in het lichaam. Nerveus de collega's in de gaten houden, gespist zijn op ontsnappingen uit de kopgroep.

En stoempen natuurlijk, zoals dat in wielertaal heet. Tussen 1994 en 2007 liet Boogerd de harten van wielersporters sneller kloppen. In zijn favorietingsklassiekers - de Amstel Gold Race en Luik-Bastenaken-Luik - zat hij altijd vooraan. Boogerd won door zijn tomeloze inzet, opoffering en (klimmers)talent 54 koersen. Voor zijn carrière ontving hij een Koninklijke onderscheiding: Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Sponsorlandschap

In die mooie, geridderde loopbaan speelden ook zijn sponsors een rol. Boogerd koerste achtereenvolgens met WordPerfect ('93-'94), Novel ('95) en Rabobank ('96-2007) in zijn tricot. De wielrenner is positief over deze contracten. “Over het algemeen leidt sportsponsoring tot betere renners, beter materiaal en verzorgers. En natuurlijk ben ik er zelf ook financieel op vooruitgegaan.” Boogerd zag het sponsorlandschap in de loop der jaren sterk veranderen. “Het budget is meer dan verdubbeld sinds mijn start als prof in 1994. Logisch.

Als je als ploeg internationaal mee wilt komen met andere ploegen, moet je wel.” Toch had volgens Boogerd de toenemende commercie ook een lichte schaduwkant. “Het aantal sponsors en subsponsors nam steeds verder toe, waardoor er méér mensen om ons heen liepen. Die wilden natuurlijk allemaal dat we een praatje kwamen maken. Leuk, maar als je je voorbereidt op een wedstrijd en je wilt je concentreren, is dat soms lastig. Gelukkig houden ►

Koude pint na de sprint

Wat dronken Boogerd en zijn ploegmaten na een race? Boogerd: “Ik had wel eens zin in een koude pint, vooral bij een hoge temperatuur van bijvoorbeeld 36 graden. Mijn voorkeur ging uit naar Amstel. Maar dat dronk ik niet meteen na het finishen hoor. Eerst meestal anderhalve liter water en een colaatje.”

sponsors daar rekening mee. Het resultaat is voor iedereen het belangrijkste." De geboren Hagenaar bleef tijdens zijn carrière trouw aan zijn sponsors. "Natuurlijk waren er soms ploegen die 'aan je trokken'. Gesprekken gingen nooit over geld, maar over andere voorwaarden. Het bleef bij oriënterende contacten. Ik was gewoon tevreden met mijn eigen sponsor."

'De Amstel'

Gepassioneerd praat hij over de eendaagse Amstel Gold Race in Limburg, waarin hij altijd vooraan eindigde en waarin hij één keer als winnaar over de streep kwam – in 1999, na een sprint

met Lance Armstrong. "De Amstel Gold Race is een zware koers met veel korte klimmetjes vlak achter elkaar. Ik wilde daar altijd extra goed presteren, omdat de race in eigen land wordt gehouden en het één van de grootste koersen in de wereld is."

Boogerd - jarenlang het beeld van de klassieker - noemt Amstel een supersponsor die zijn werk netjes doet. "Het parcours is steeds beter geworden en de finish is in 2003 verplaatst van Maastricht naar de Cauberg. Een goede move: écht een mooie plek die de race een speciale uitstraling geeft. De sfeer is knus en gezellig en er staan mooie tribunes. Daarnaast ken ik de orga-

nisatoren persoonlijk; dat geeft mij een goed gevoel. 'De Amstel' hoort er gewoon bij. Het zou echt raar zijn als er een andere sponsor zou komen en de Amstel Gold Race ineens anders zou heten."

Boogerd mist 'de Amstel' en al die andere rondes die hij reed behoorlijk. Hij heeft een ander leven nu. "Het is wennen ja. Het op topniveau met je lichaam bezig zijn, goed fietsen en in de aandacht staan, zijn verleden tijd. Ik sport nog wel, maar natuurlijk niet meer zoals vroeger. Ik ben daarom een kilootje of acht aangekomen. Misschien komt dat wel omdat ik iets Bourgondischer leef dan voorheen." ■

Advertentie

Wie is Michael Boogerd?

Geboren: 28 mei 1972 in Den Haag

Opleiding: NVS Bouwkunde.

Werk: Eerst als bouwkundige op een onderwijsbureau. Tussen 1994 en 2007 profwielrenner.

Privé: Boogerd woont met zijn vrouw Nerena (voormalig Miss Nederland) en zijn vier jaar oude zoon Mikai in het Belgische Kapellen.

Mooiste wielermoment: "Mijn overwinning in de etappe naar La Plagne in de Tour de France van 2002. Die was superzwaar."

Respect voor: "De renners tegen wie ik het destijds opnam zoals Laurent Jalabert, Paolo Bettini en Michele Bartoli. We hebben hard tegen elkaar geknokt, maar altijd op een nette respectvolle manier."

Lekkerste eten: "Een biefstukje met groente."

Bierfan?: "Ja! Ik houd vooral van wat zwaarder bier zoals Tripels. Dan hoef ik er niet zo veel van te drinken, haha. Naast Belgisch bier drink ik vooral Amstel, vanwege de volle smaak."

'Sportsponsoring leidt tot betere verzorgers, beter materiaal en **beter renners**'

